

Milletlerarası Sözleşme

Karar Sayısı : 89/14120

21/4/1988 tarihli ve 3442 sayılı Kanunla katılmamız uygun bulunan ve 3/6/1983 tarihinde yürürlüğe girmiş olan ilişik "Rehine Alınmasına Karşı Uluslararası Sözleşme"ye ekli ihtirazi kayıtlarla katılmamızın onaylanması; Dışişleri Bakanlığı'nın 27/4/1989 tarihli ve ÇTUK-1114-2161 sayılı yazısı üzerine, 31/5/1963 tarihli ve 244 sayılı Kanunun 3 üncü maddesine göre, Bakanlar Kurulu'nca 11/5/1989 tarihinde kararlaştırılmıştır.

Kenan EVREN
Cumhurbaşkanı

T. ÖZAL Başbakan			
G. TANER Devlet Bak. ve Başbakan Yrd.V.	K. İNAN Devlet Bakanı	G. TANER Devlet Bakanı	C. ÇİÇEK Devlet Bakanı
İ. ÇELEBİ Devlet Bakanı	M. YAZAR Devlet Bakanı	İ. ÖZARSLAN Devlet Bakanı	S. SERT Devlet Bakanı
E. KONUKMAN Devlet Bakanı	İ. AŞKIN Devlet Bakanı	M. O. SUNGURLU Adalet Bakanı	İ. S. GİRAY Milli Savunma Bakanı
A. AKSU İçişleri Bakanı	A. M. YILMAZ Dışişleri Bakanı	E. PAKDEMİRLİ Maliye ve Gümrük Bakanı	A. AKYOL Milli Eğitim Bakanı
C. ALTINKAYA Bayındırlık ve İskân Bakanı	H. ŞİVGİN Sağlık Bakanı	C. TUNCER Ulaştırma Bakanı	
L. KAYALAR Tarım Orman ve Köyşleri Bakanı	İ. AYKUT Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı	Ş. YÜRÜR Sanayi ve Ticaret Bakanı	
F. KURT Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı	N. K. ZEYBEK Kültür Bakanı	İ. AKÜZÜM Turizm Bakanı	

Rehine Alınmasına Karşı Uluslararası Sözleşme

Bu sözleşmeye taraf olan devletler,

Birleşmiş Milletler Beyannamesinin, uluslararası barış ve güvenliğinin idamesine ve devletler arasında dostane ilişkiler ve işbirliğinin desteklenmesine dair, prensip ve amaçlarını hatırladık,

İnsan Hakları Evrensel Beynamesinde ve Medeni ve Politik Haklar Uluslararası Sözleşmesinde öngörüldüğü üzere, herkesin özellikle yaşama, hürriyet ve kişi güvenliği haklarına sahip bulunduğunu kabul ederek,

Genel Asambelenin diğer ilgili kararlarında olduğu gibi, Birleşmiş Milletler Beynamesine uygun olarak, Devletler arasında dostane ilişkileri ve işbirliğini ilgilendiren Devletler Hukuku Prensipleri Hakkındaki Deklarasyon ve Birleşmiş Milletler Beynamesinde zikredildiği üzere, halkların eşitliği ve self-determinasyon hakları kuralını yeniden teyid ederek,

Rehine almanın uluslararası toplumu ciddi şekilde ilgilendiren bir suç olduğunu ve bu sözleşme hükümlerine uygun olarak rehine alma suçunu işleyen herkesin ya kovuşturulacağını ya da iade edileceğini düşünerek,

Uluslararası terörizmin tezahürleri olarak tüm rehine alma fiillerinin önlenmesi, kovuşturulması ve cezalandırılması için etkin tedbirlerin hazırlanması ve kabul edilmesinde, Devletler arasında Uluslararası İşbirliğinin geliştirilmesinin acil olarak gerekli bulunduğuna kani olarak,

MADDE 1

1. Bir başka şahıs (bundan sonra "rehine" olarak atıf yapılacaktır), bir üçüncü tarafı, yani bir devleti, uluslararası bir kuruluşu, bir hakiki veya hükmi şahsı veya bir kişi grubunu; rehinenin serbest bırakılmasının kesin veya dolaylı bir şartı olarak, herhangi bir şeyi yapmaya veya yapmamaya zorlamak için cebren tutan veya hapseden ve öldürmek, yaralamak veya hapsedmeye devam etmekle tehdit eden herhangi bir şahıs, bu sözleşmeye göre, "rehine-alma" suçunu işlemiştir.

2. a) Rehine-alma fiilini işlemeye teşebbüs eden veya,

b) Rehine-alma fiilini işleyen veya buna teşebbüs eden kişiye, suç ortaklığı yapan şahıslar bu sözleşmenin amaçları bakımından keza suç işlemiş addedilir.

MADDE 2

Taraf Devletler, 1 inci maddede belirtilen suçları, bu suçların ciddi niteliğini dikkate alan uygun müeyyidelerle cezalandıracaktırlar.

MADDE 3

1. Taraf devletlerden birinde rehine alınma olayı vakubulduğu hallerde bu taraf devlet, rehinenin durumunu kolaylaştırmak, özellikle serbest bırakılmasını sağlamak ve serbest bırakılmasından sonra gerekiyorsa bu ülkeden ayrılmasını kolaylaştırmak için uygun göreceği tüm tedbirleri alacaktır.

2. Rehine alma suçu işleyen tarafından bu fiil sırasında ele geçirilen herhangi bir eşyaya, taraf devletçe el konulduğu takdirde, bu devlet mümkün olduğu anda bu eşyayı rehineye veya olayın durumuna göre 1 inci maddede belirtilen üçüncü tarafa veya bunların münasip yetkili makamlarına iade edecektir.

MADDE 4

Taraf devletler 1 inci maddede belirtilen suçların önlenmesinde, özellikle;

a) Ülkelerinde rehine alma eylemlerinin işlenmesinde, cesaret veren, kışkırtan, düzenleyen veya dahil olan kişilerin, grupların ve teşekküllerin kanun dışı faaliyetlerinin yasaklanması dahil olmak üzere, bu suçların ülkeleri içinde veya dışında işlenmesi amacıyla kendi ülkelerinde hazırlık yapılmasını önlemek için pratik tüm tedbirleri alarak,

b) Bu suçların işlenmesini önlemek için bilgi teatisinde bulunarak ve uygun görülecek idari ve diğer tedbirlerin alınmasında koordinasyon sağlayarak,

İşbirliği yapacaklardır.

MADDE 5

1. Her taraf devlet, 1 inci maddede belirtilen suçlardan herhangi birisinin;
 - a) Kendi ülkesinde veya bu devlette kayıtlı bir gemi veya uçakta,
 - b) Kendi uyruklularından herhangi birisi veya bu devletin uygun bulması halinde, ülkesinde mutad ikametgâhı bulunan vatansız kişiler tarafından;
 - c) Bu devleti herhangi bir şeyi yapmaya veya yapmamaya zorlamak için; veya,
 - d) Bu devletin uygun görmesi kaydıyla kendi uyruğu olan bir rehine ile ilgili olarak, İşlenmesi halinde, bu suçlara kendi yargı yetkisini tesis etmek için gerekli olabilecek tedbirleri alacaktır.
2. Her taraf devlet, 1 inci maddede belirtilen suçları işlediği iddia olunan sanığın, kendi ülkesinde bulunması ve onu, bu maddenin 1 inci paragrafında zikredilen devletlerden herhangi birisine iade etmemesi halinde, 1 inci maddede belirtilen suçlar üzerinde kendi yargı yetkisini tesis etmek için lüzumlu görülebilecek tedbirleri de aynı şekilde alacaktır.
3. Bu sözleşme, iç hukuka uygun olarak yerine getirilen ceza yargısını bertaraf etmez.

MADDE 6

1. Ülkesinde suç işlediği iddia olunan sanığın bulunduğu herhangi bir taraf devlet, şartların o şekilde gerektirdiği kanısında ise, kendi kanunlarına uygun olarak sanığı nezarete koyacak veya herhangi bir ceza veya iade kovuşturmasının başlatılmasına imkân verecek bir zaman süresince o ülkede bulunmasını sağlamak için başka tedbirleri alacaktır. Bu taraf devlet, olaylar hakkında derhal bir ön soruşturma yapacaktır.
2. Bu maddenin 1 inci paragrafında atıf yapılan nezarete alma ve öteki tedbirler gecikmeden doğrudan veya Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri vasıtasıyla,
 - a) Suçun işlendiği devlete;
 - b) Aleyhine zorlama yapılan veya buna teşebbüs edilen devlete;
 - c) Aleyhine zorlama yapılan veya buna teşebbüs edilen gerçek veya tüzel kişinin uyrukluluğunu taşıdığı devlete;
 - d) Rehinenin, uyrukluluğunda bulunduğu veya ülkesinde mutad ikâmetinin bulunduğu devlete;
 - e) Suçu işlediği iddia olunan sanığın uyrukluluğunda olduğu veya, sanık vatansız kişi ise, mutad ikametgâhının bulunduğu devlete;
 - f) Aleyhine zorlama yapılan veya buna teşebbüs edilen hükümetlerarası uluslararası kuruluş;
 - g) İlgili diğer tüm devletlere;Bildirilecektir.
3. Hakkında bu maddenin 1 inci paragrafında atıf yapılan tedbirler alınan her şahıs;
 - a) Gecikmeksizin uyrukluluğunda olduğu veya bir başka sebeple kendisi ile haberleşmeye yetkili devletin en yakın münasip temsilcisi ile veya vatansız kişi ise, mutad ikametgâhının bulunduğu devlet ile haberleşme;
 - b) Bu devletin bir temsilcisi tarafından ziyaret edilme;Hakkına haiz olacaktır.
4. Bu maddenin 3 üncü paragrafında atıf yapılan haklar rehin alma suçu işlediği iddia edilen sanığın ülkesinde bulunduğu devletin kanun ve kurallarına uygun olarak kullanılacaktır. Bununla birlikte anılan kanun ve kurallar, bu maddenin 3 üncü paragrafında düzenlenen hakların amacına geçerlilik sağlayacak şekilde olmalıdır.
5. Bu maddenin 3 ve 4 üncü paragrafları hükümleri, herhangi bir taraf devletin, 5 inci maddenin 1 (b) paragrafına uygun olarak yargı yetkisini öne sürmesine ve Kızılhaç Uluslararası Komitesini sanık ile haberleşmeye ve onu ziyarete davet etme hakkına halel getirmeyecektir.

6. Bu maddenin 1 inci paragrafında öngörülen hazırlık soruşturmasını yapan devlet vardığı sonuçlara dair raporunu derhal bu maddenin 2 nci paragrafında atıf yapılan devletlere veya teşekküllere bildirecek ve yargı yetkisini kullanıp, kullanmayacağını belirtecektir.

MADDE 7

Taraf olan devletin rehine alma suçu işlediği iddia edilen sanık hakkında kovuşturma yapması halinde, kendi kanunlarına uygun olarak, kovuşturma sonucunu, ilgili devletler ve alakalı uluslararası Hükümetlerarası kuruluşlara intikal ettirecek olan Birleşmiş Milletler Genel Sekreterine bildireceklerdir.

MADDE 8

1. Rehine alma suçunu işlediği iddia edilen sanığın ülkesinde bulunduğu taraf devlet, bu kişiyi iade etmediği takdirde, hiç bir istisnaya tabi olmadan ve suçun ülkesinde işlenip işlenmediğine bakmadan, olayı o devlet kanunlarına uygun olarak kovuşturma yapılmak üzere yetkili mercilerine intikal ettirmekle yükümlü olacaktır. Bu yetkili merciler, o devlet kanunlarına göre ciddi nitelikte herhangi bir olağan suçla ilgili davada olduğu gibi, aynı şekilde karar alacaktır.

2. 1 inci maddede belirtilen suçlardan herhangi birisi ile ilgili olarak, hakkında kovuşturmaya tevessül edilen herhangi bir şahısa, kovuşturmanın bütün aşamalarında, o ülke kanunlarının bahsettiği tüm haklar ve teminatlardan yararlanma dahil olmak üzere, adilane muamele yapılması garanti edilecektir.

MADDE 9

1. Bu sözleşmeye uygun olarak suç işlediği iddia edilen sanığın iade talebi, talepte bulunulan Devletin aşağıdaki önemli nedenlerin bulunduğu ikna olması halinde yerine getirilmeyecektir.

- a) 1 inci maddede belirtilen suç için iade talebinin, bir şahsın ırkı, dini, milliyeti, etnik menşei, veya siyasi görüşü sebebiyle kovuşturulması için yapılmış olması; veya ;
- b) İadesi talep olunan kişinin durumunun;
- i) Bu paragrafın (a) alt paragrafındaki her hangi bir sebeple, veya,
- ii) Sanığı korumakla yükümlü ülkenin yetkili makamlarının kendisiyle irtibat kurma imkanı olmaması hali,

2. Bu sözleşmede tanımlanan suçlarla ilgili olarak, taraf devletler arasında yürürlükte olan iade sözleşmeleri ve anlaşmaları, bu sözleşme ile uyumlu olmadığı nispette taraflar arasında tadil edilir.

MADDE 10

1. 1 inci maddede belirtilen suçlar, taraf devletler arasında mevcut herhangi bir iade sözleşmesinde, iadesi mümkün suçlar arasına girmiş sayılacaktır. Taraf devletler bu suçları, aralarında yapılacak her iade sözleşmesinde iadesi mümkün suçlar arasına dahil etmeyi üstlenmişlerdir.

2. İadeyi bir sözleşmenin mevcudiyeti şartına bağlayan bir taraf devlet, aralarında iade sözleşmesi bulunmayan diğer bir taraf devletten iade talebi aldığı takdirde, iade talebedilen devlet 1 inci maddede belirtilen suçlarla ilgili olarak, bu sözleşmeyi kendi tercihiğine göre hukuki bir mesnet olarak düşünebilir. İade işlemi, talebedilen devlet kanunu tarafından öngörülen diğer şartlara tabi tutulacaktır.

3. İadeyi bir sözleşmenin mevcudiyetine bağlı tutmayan taraf devletler; 1 inci maddede belirtilen suçları, talebedilen devletin kanununda öngörülen şartlara bağlı olarak, iadesi mümkün suçlar olarak tanıyacaklardır.

4. 1 inci maddede belirtilen suçlar, taraf devletler arasında iade maksadıyla, sadece vukubuldukları yerde işlenmiş sayılmayacak fakat aynı zamanda 5 inci maddenin 1 inci paragrafına uygun olarak kendi yargı yetkilerini tesis etmeleri gerekli olan devletlerin ülkesinde işlenmiş sayılacaktır.

MADDE 11

1. 1 inci maddede belirtilen suçlarla ilgili ceza kovuşturmaları dolayısıyla taraf devletler, kovuşturmalar için gerekli ellerinde mevcut tüm delillerin temini dahil olmak üzere, birbirlerine en geniş ölçüde yardım sağlayacaklardır.

2. Bu maddenin 1 inci paragrafı hükümleri başka herhangi bir sözleşmede yer alan karşılıklı adli yardımı ilgilendiren yükümlülükleri etkilemeyecektir.

MADDE 12

Harp mağdurlarının korunması hakkında 1949 Cenevre Sözleşmelerini veya bu sözleşmelere Ek Protokollerin muayyen bir rehine-alma olayına uygulanabildiği durumlarda, Taraf Devletler bu sözleşmelerle, rehine-alanı kovuşturmak veya teslim etmek yükümlülüğü altında buldukları sürece, işbu sözleşme, Birleşmiş Milletler Beyannamesine uygun olarak Devletler arasında dostane ilişkiler ve işbirliğini ilgilendiren Devletler Hukuku Prensipleri Hakkındaki Deklarasyon ve Birleşmiş Milletler Beyannamesinde ifadesini bulan self-determinasyon haklarını kullanmada koloni hakimiyetine ve yabancı işgaline ve ırkçı rejimlere karşı halkların savaşmasında 1977 tarihli I. numaralı Ek Protokolün 1 inci maddesinin 4 üncü paragrafında zikredilen silahlı çatışmalar dahil olmak üzere, 1949 Cenevre Sözleşmeleri ve bunlara bağlı Protokollerde tanımlanan silahlı çatışmalar sırasında işlenen bir rehine alma olayına uygulanmayacaktır.

MADDE 13

Bu sözleşme, suçun tek bir devlette işlenmesi, rehinenin ve suçu işlediği iddia olunan sanığın bu devletin uyruklusu olması ve suçu işlediği iddia olunan sanığın da bu devlet ülkesinde bulunması halinde uygulanmayacaktır.

MADDE 14

Bu sözleşmedeki hiç bir hüküm, Birleşmiş Milletler Beyannamesine ters düşecek biçimde bir devletin ülke bütünlüğünü ve siyasi bağımsızlığının ihlal edilmesini haklı kılacak şekilde yorumlanmayacaktır.

MADDE 15

Bu sözleşme hükümleri, sözleşmenin kabul edildiği tarihte yürürlükte olan iltica anlaşmalarının uygulanmasını, bu anlaşmalara taraf olan devletler yönünden etkilemeyecektir; ancak bir taraf devlet, iltica anlaşmalarına taraf olmayan bu sözleşmeye taraf bir diğer devletle ilgili olarak iltica anlaşmalarına başvurmayabilir.

MADDE 16

1. Bu sözleşmenin uygulanması ve yorumlanmasıyla ilgili olarak, iki veya daha ziyade taraf devlet arasında müzakere ile halledilemeyen herhangi bir ihtilâf, bunlardan birisinin istemi üzerine hakeme havale edilecektir. Hakem için istemin yapıldığı tarihten itibaren altı ay içinde taraflar hakemin teşkili hususunda anlaşmaya varamazlarsa bu taraflardan herhangi biri ihtilâfı mahkeme statüsüne uygun bir talep ile Milletlerarası Adalet Divanına intikal ettirebilir.

2. Her devlet bu sözleşmenin imzalamaya veya onaylama zamanında veya katılma sırasında bu maddenin 1 inci paragrafı ile bağlı olmadığını beyan edebilir. Diğer taraf devletler, böyle bir rezervasyonda bulunmuş herhangi bir taraf devletle ilgili olarak bu maddenin 1 inci paragrafı ile bağlı olmayacaklardır.

3. Bu maddenin 2 nci paragrafına uygun olarak rezerv koyan herhangi bir taraf devlet Birleşmiş Milletler Genel Sekreterine yapılacak bildiri ile bu rezervi herhangi bir zamanda geri alabilir.

MADDE 17

1. Bu sözleşme, New York'da Birleşmiş Milletler Merkezinde 31 Aralık 1980 tarihine kadar tüm devletlerin imzasına açıktır.

2. Bu sözleşme, onaylamaya tâbidir. Onaylama belgeleri Birleşmiş Milletler Genel Sekreterine tevdi olunacaktır.

3. Bu sözleşme, herhangi bir devletin katılmasına açıktır. Katılma belgeleri Birleşmiş Milletler Genel Sekreterine tevdi olunacaktır.

MADDE 18

1. Bu sözleşme, yirmi iki onay veya katılma belgesinin Birleşmiş Milletler Genel Sekreterine tevdi edildiği tarihi takibeden otuzuncu gün yürürlüğe girecektir.

2. Yirmi iki onay veya katılma belgesinin tevdiinden sonra sözleşmeyi onaylayan veya katılan her devlet için, sözleşme böyle bir onay veya katılma belgesinin tevdi tarihini takibeden otuzuncu günü yürürlüğe girecektir.

MADDE 19

1. Herhangi bir taraf devlet, Birleşmiş Milletler Genel Sekreterine hitaben yapacağı yazılı bildirim ile bu sözleşmenin feshini ihbar edebilir.

2. Böyle bir feshi ihbar, bildirimimin Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri tarafından alındığı günü takibeden bir yıl içinde yürürlüğe girecektir.

MADDE 20

Bu Sözleşmenin Arapça, Çince, İngilizce, Fransızca, Rusça ve İspanyolca aynı şekilde geçerli orijinal metinleri Birleşmiş Milletler Genel Sekreterine tevdi edilecektir.

İhtirazi Kayıt :

Türk Hükümeti, Rehine Alınmasına Karşı Uluslararası Sözleşmeye katılırken, sözleşmenin 16. maddesinin 2 nci paragrafı müvacehesinde, bu maddenin 1 nci paragrafı hükümleriyle kendini bağlı saymayacağını beyan eder.

INTERNATIONAL CONVENTION AGAINST THE TAKING OF HOSTAGES

The States Parties to this Convention,

Having in mind the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the maintenance of international peace and security and the promotion of friendly relations and co-operation among States,

Recognizing, in particular, that everyone has the right to life, liberty and security of person, as set out in the Universal Declaration of Human Rights and the International Covenant on Civil and Political Rights,

Reaffirming the principle of equal rights and self-determination of peoples as enshrined in the Charter of the United Nations and the Declaration on Principles of International Law concerning Friendly Relations and Co-operation among States in accordance with the Charter of the United Nations, as well as in other relevant resolutions of the General Assembly,

Considering that the taking of hostages is an offence of grave concern to the international community and that, in accordance with the provisions of this Convention, any person committing an act of hostage taking shall be either prosecuted or extradited,

Being convinced that it is urgently necessary to develop international co-operation between States in devising and adopting effective measures for the prevention, prosecution and punishment of all acts of taking of hostages as manifestation of international terrorism,

Have agreed as follows :

Article 1

1. Any person who seizes or detains and threatens to kill, to injure or to continue to detain another person (hereinafter referred to as the "hostage") in order to compel a third party, namely, a State, an international intergovernmental organization, a natural or juridical person, or a group of persons, to do or abstain from doing any act as an explicit or implicit condition for the release of the hostage commits the offence of taking of hostages ("hostage-taking") within the meaning of this Convention.

2. Any person who :

(a) Attempts to commit an act of hostage-taking, or

(b) Participates as an accomplice of anyone who commits or attempts to commit an act of hostage-taking likewise commits an offence for the purposes of this Convention.

Article 2

Each State Party shall make the offences set forth in article 1 punishable by appropriate penalties which take into account the grave nature of those offences.

Article 3

1. The State Party in the territory of which the hostage is held by the offender shall take all measures it considers appropriate to ease the situation of the hostage, in particular, to secure his release and, after his release, to facilitate, when relevant, his departure.

2. If any object which the offender has obtained as a result of the taking of hostages comes into the custody of a State Party, that State Party shall return in as soon as possible to the hostage or the third party referred to in article 1, as the case may be, or to the appropriate authorities thereof.

Article 4

States Parties shall co-operate in the prevention of the offences set forth in article 1, particularly by :

(a) Taking all practicable measures to prevent preparations in their respective territories for the commission of those offences within or outside their territories, including measures to prohibit in their territories illegal activities of persons, groups and organizations that encourage, instigate, organize or engage in the perpetration of acts of taking of hostages;

(b) Exchanging information and co-ordinating the taking of administrative and other measures as appropriate to prevent the commission of those offences.

Article 5

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over any of the offences set forth in article 1 which are committed :

(a) In its territory or on board a ship or aircraft registered in that State;

(b) By any of its nationals or, if that State considers it appropriate, by those stateless persons who have their habitual residence in its territory;

(c) In order to compel that State to do or abstain from doing any act; or

(d) With respect to a hostage who is a national of that State, if that State considers it appropriate.

2. Each State Party shall likewise take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 1 in cases where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him to any of the States mentioned in paragraph 1 of this article.

3. This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with internal law.

Article 6

1. Upon being satisfied that the circumstances so warrant, any State Party in the territory of which the alleged offender is present shall, in accordance with its laws, take him into custody or take other measures to ensure his presence for such time as is necessary to enable any criminal or extradition proceedings to be instituted. That State Party shall immediately make a preliminary inquiry into the facts.

2. The custody or other measures referred to in paragraph 1 of this article shall be notified without delay directly or through the Secretary-General of the United Nations to :

- (a) The State where the offence was committed;
- (b) The State against which compulsion has been directed or attempted;
- (c) The State of which the natural or juridical person against whom compulsion has been directed or attempted is a national;
- (d) The State of which the hostage is a national or in the territory of which he has his habitual residence;
- (e) The State of which the alleged offender is a national or, if he is a stateless person, in the territory of which he has his habitual residence;
- (f) The international intergovernmental organization against which compulsion has been directed or attempted;
- (g) All other States concerned.

3. Any person regarding whom the measures referred to in paragraph 1 of this article are being taken shall be entitled :

- (a) To communicate without delay with the nearest appropriate representative of the State of which he is a national or which is otherwise entitled to establish such communication or, if he is a stateless person, the State in the territory of which he has his habitual residence;
- (b) To be visited a representative of that State.

4. The rights referred to in paragraph 3 of this article shall be exercised in conformity with the laws and regulations of the State in the territory of which the alleged offender is present, subject to the proviso, however, that the said laws and regulations must enable full effect to be given to the purposes for which the rights accorded under paragraph 3 of this article are intended.

5. The provisions of paragraphs 3 and 4 of this article shall be without prejudice to the right of any State Party having a claim to jurisdiction in accordance with paragraph 1 (b) of article 5 to invite the International Committee of the Red Cross to communicate with and visit the alleged offender.

6. The State which makes the preliminary inquiry contemplated in paragraph 1 of this article shall promptly report its findings to the States or organization referred to in paragraph 2 of this article and indicate whether it intends to exercise jurisdiction.

Article 7

The State Party where the alleged offender is prosecuted shall, in accordance with its laws, communicate the final outcome of the proceedings to the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit the information to the other States concerned and the international intergovernmental organizations concerned.

Article 8

1. The State Party in the territory of which the alleged offender is found shall, if it does not extradite him, be obliged, without exception whatsoever and whether or not the offence was committed in its territory, to submit the case to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the laws of that State. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any ordinary offence of a grave nature under the law of that State.

2. Any person regarding whom proceedings are being carried out in connexion with any of the offences set forth in article 1 shall be guaranteed fair treatment at all stages of the proceedings, including enjoyment of all the rights and guarantees provided by the law of the State in the territory of which he is present.

Article 9

1. A request for the extradition of an alleged offender, pursuant to this Convention, shall not be granted if the requested State Party has substantial grounds for believing:

a) That the request for extradition for an offence set forth in article 1 has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of his race, religion, nationality, ethnic origin or political opinion; or

b) That the person's position may be prejudiced:

i) For any of the reasons mentioned in subparagraph (a) of this paragraph, or

ii) For the reason that communication with him by the appropriate authorities of the State entitled to exercise rights of protection cannot be effected.

2. With respect to the offences as defined in this Convention, the provisions of all extradition treaties and arrangements applicable between States Parties are modified as between States Parties to the extent that they are incompatible with this Convention.

Article 10

1. The offences set forth in article 1 shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between States Parties and States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be concluded between them.

2. If a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, the requested State may at its option consider this Convention as the legal basis for extradition in respect of the offences set forth in article 1. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State.

3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize the offences set forth in article 1 as extraditable offences between themselves, subject to the conditions provided by the law of the requested State.

4. The offences set forth in article 1 shall be treated, for the purpose of extradition between States Parties, as if they had been committed not only in the place in which they occurred but also in the territories of the States required to establish their jurisdiction in accordance with paragraph 1 of article 5.

Article 11

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal proceedings brought in respect of the offences set forth in article 1, including the supply of all evidence at their disposal necessary for the proceedings.

2. The provisions of paragraph 1 of this article shall not affect obligations concerning mutual judicial assistance embodied in any other treaty.

Article 12

In so far as the Geneva Conventions of 1949 for the protection of war victims or the Protocols Additional to those Conventions are applicable to a particular act of hostage-taking, and in so far as States Parties to this Convention are bound under those conventions to prosecute or hand over the hostage-taker, the present Convention shall not apply to an act of hostage taking committed in the course of armed conflicts as defined in the Geneva Conventions of 1949 and the Protocols thereto, including armed conflicts, mentioned in article 1, paragraph 4, of Additional Protocol I of 1977, in which peoples are fighting against colonial domination and alien occupation and against racist régimes in the exercise of their right of self-determination, as enshrined in the Charter of the United Nations and the Declaration on Principles of International Law concerning Friendly Relations and Co-operation among States in accordance with the Charter of the United Nations.

Article 13

This Convention shall not apply where the offence is committed within a single State, the hostage and the alleged offender are nationals of that State and the alleged offender is found in the territory of that State.

Article 14

Nothing in this Convention shall be construed as justifying the violation of the territorial integrity or political independence of a State in contravention of the Charter of the United Nations.

Article 15

The provisions of this Convention shall not affect the application of the Treaties on Asylum, in force at the date of the adoption of this Convention, as between the States which are parties to those Treaties; but a State Party to this Convention may not invoke those Treaties with respect to another State Party to this Convention which is not a party to those Treaties.

Article 16

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which is not settled by negotiation shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If within six months from the date of the request for arbitration the parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those parties may refer the dispute on the International Court of Justice by request in conformity with the Statute of the Court.

2. Each State may at the time of signature or ratification of this Convention or accession thereto declare that it does not consider itself bound by paragraph 1 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 1 of this article with respect to any State Party which has made such a reservation.

3. Any State Party which has made a reservation in accordance with paragraph 2 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 17

1. This Convention is open for signature by all States until 31 December 1980 at United Nations Headquarters in New York.

2. This Convention is subject to ratification. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

3. This Convention is open for accession by any State. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary General of the United Nations.

Article 18

1. This Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of deposit of the twenty-second instrument of ratification or accession with the Secretary-General of the United Nations.

2. For each State ratifying or acceding to the Convention after the deposit of the twenty-second instrument of ratification or accession the Convention shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

Article 19

1. Any State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations.

2. Denunciation shall take effect one year following the date on which notification is received by Secretary General of the United Nations.

Article 20

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States.

Reservation :

In acceding to "the International Convention against the Taking of Hostages" the Government of the Republic of Turkey, under article 16 (2) of the Convention declares that it does not consider herself bound by the provisions of paragraph (1) of the said article.